

גברים רוקמים

איתמר שגיא

אמן טקסטיל ורקמה, מורה.

בוגר לימודי עיצוב טקסטיל בשנקר. הציג תערוכות יחיד, השתתף בתערוכות קבוצתיות רבות ולאחרונה יצר פרוכת לבית הכנסת של הספרייה הלאומית החדשה, ירושלים.

מעגל יוני הקמח – ספר רקום בהוצאת עם עובד, 2018

סדרת רקמות המקור.

גרסת הטקסט הראשונה לספר נכתבה בשנת 2006 תוך השתאות מלהקות היונים הענקיות שחגו סביב ביתו החדש של איתמר, בצמוד לטחנת הקמח הוותיקה של יפו.

שנים אחר כך, נבחר הספר בידי דלית לב, עורכת הילדים של עם עובד, להוצאה לאור.

הטקסט חזר אל שולחן הכתיבה ונרקמה לו עלילה בדויה על אודות מפגש בין יונה לבנה הנפלטת ממעגל חברותיה הישר אל חדר עבודתו של הרוקם לבין חתולו הלבן.

יצירת האיור הרקום ל"מעגל היונים" באה רק לאחר השלמת העבודה על הטקסט הכתוב.

תצוגת רקמות המקור מאפשרת להתבונן בהן באופן נפרד ממילות הסיפור שהולבשו עליהן בשלב העיצוב הגרפי, כיצירות עצמאיות.

איתמר מתייחס לרקמה שלו, ו"לרקמה ישראלית חדשה", בכלל, כאל ציור בחומרים רכים, שאינו מקדש טכניקות או הקפדה על דיוק ודגמים מסורתיים, ושם דגש רב יותר על קומפוזיציה, סיפור צבעוני, מפגשי חומרים וציוריות.

על אף שאיתמר יצר מספר עבודות רקמה במבנה של ספר, זהו ספרו היחיד שראה אור בדפוס, לעת עתה.

איתן קדמי

אמן רב תחומי. בוגר בצלאל במחלקה לתקשורת חזותית. התחיל את דרכו כמעצב גרפי ומאייר בסגנון הומוריסטי. המשיך בפסלי חומר בקרמיקה. מזה 20 שנה מוביל את ציורי המנדלה בישראל.

את מלאכת הרקמה גילה בגואטמלה. התחיל לרקום בהשראת הרקמה והאריגה, בצבעים עזים, של הנשים בכפרים על גדות אגם אטיטלאן. משנת 2018 רוקם מוטיבים שמאנים על בדים גדולים.

איתן רואה את עצמו כאמן מרפא בכוחה של האמנות.

נהר החיים. 2023.

הרקמה מבוססת על ציור מופשט שצויר בצבעי מים.

הכוונה היתה לבטא את השפע, העצמה והאנרגיה האין סופית שבנהר החיים.

אמנון ליפקין

רוקם כבר מעל עשור בעיקר רישומים של קו. גם בתפר מכונת תפירה וגם ידנית. אמנון אוהב מאוד את האיכות העדינה של קו הנוצר מחוט והשתלבותו באריג. זוהי שפה מרגשת עבורו, עדינותה היא מצע נהדר לחיבור פנימי עמוק, לכל תיאור שהוא, גם לעניינים קשים, גסים, וכאבים.

ריקמות מהדרך. 2024

רישומים בריקמה או בתפירה, תוך נסיעת קיץ באירופה הפכו ליומן מסע.

תך. 2024

עבודה זו נוצרה מתוך חוויה קשה מאוד של פחד וחרדה, המצוקה שבמלחמה. פעולת הריקמה הייתה עבורו מפלט מלחץ וחשש ועבודה זו היא זיקוק של פעולה בסיסית באדיקות אובססיבית, כבריחה מתחושות שהתקשה לשאת.

ארץ. 2023

ריקמת טקסט כרקע לשאלות ומשברים בתחושות לארץ ולארציות.

גיא שרייבר

אמן פעיל עם רקע בעיצוב ואיור.

ירושלמי במקור, שרייבר מתעסק בגבולות החברה הירושלמית שבה הוא גדל עם דגש על המתח בין הגבריות המצואיסטית לנשיות המכילה. בעזרת שימוש ברקמה וטקסטיל יצירותיו משלבות בין רכות עבודת הרקמה האובססיבית לבין אימג'ים גבריים בוטים ומוקצנים.

דיוקן אבינו. 2022

דיוקן הוא ג'קט צבאי רקום. הג'קט שייך לאביו של גיא, קצין צבא לשעבר, והרקמה מבוססת על תמונה שצולמה ע"י אביו בשנת 1999, שדה פרחים בארץ. ברמה האישית המצומצמת, דרך הרקמה גיא מציג את שני הצדדים השונים של אביו, מחד איש צבא ממושמע ומאידך צלם טבע רגיש. ברמה המורחבת, הארצית, היצירה משקפת חברה המבוססת על שירות צבאי חובה. היצירה משקפת חברה שהצבא הוא אחד היסודות המרכזיים בהוויתה.

מלאך. 2023

דיוקן עצמי המתאר את ההרגשה חסרת הצבע שמגיעה לאחר תקופה של נטילת כדורים נוגדי דיכאון. לאחר זמן של נתק ואבל ונטילת כדורים בצורה סדירה, החלה הרגשת הגוף מחדש, ועימה, לראשונה, תחושת החופש. האם זה היה חשוב שהצבע נעלם והכל הרגיש קצת בז'?

גרא דוידי

אמן רב תחומי. בן לשושלת יצרני שטיחים וטקסטיל בגרוזיה (גיאורגיה), צייר ומשורר. בעל חנות וינטג'. עוסק בריקמה מגיל צעיר.

חוטי התפירה של אימו מערכת התיקונים בבית קסמו לו ליצירה,

והעבודה הראשונה שיצר הייתה מלכת אליזבת רקומה בחוטי תפירה ביתיים.

במבט לאחור הוקסם מטקסטיל 'מלכותי' ואת האהבה לעולם העשיר הזה הוא בחר להעביר באמצעות חוטים והחל לרקום ללא ניסיון מוקדם.

משך השנים התנסה בריקמה על חומרים שונים ומגוונים, על נייר, על צילומים מודפסים מן הנמצא, על עץ ועל ניילון.

בזמן הזה רוקם על רשתות סינטטיות פריטים בהשראת טקסטילים עשירים ממסורות עתיקות ומגוונות והוט קוטור עכשווי.

לידה מחדש. 2024

רקמה זו בוחרת לחבר בין המופשט לגיאומטרי, שני תחומים נפרדים שנכחו בעבודות קודמות.

דורון זאבי

אמן ישראלי רב-תחומי, המוכר בעיקר בזכות עבודותיו בתחום הטקסטיל והיודאיקה.

זאבי משלב באופן ייחודי בין מסורת יהודית ועיצוב מודרני, תוך שימוש בטכניקות רקמה עתיקות ומודרניות כאחד. עבודותיו, מלאות בפרטים עדינים וסמליות עמוקה, יוצרות חיבור מרגש בין העבר להווה ומזמינות את הצופה לחקור את מורכבות הזהות היהודית.

העבודות הינן חלק מתערוכת סיום תואר שני בשנקר, 'שמחות קטנות', ובחנה את האופן בו חפצים אישיים יכולים לשמש ככלי להנצחה ולזיכרון. הפרויקט נולד מתוך חוויה אישית עמוקה של אובדן, והרצון למצוא דרך משמעותית להנציח את זכרו של אביו. היצירה כללה בחינה קפדנית של בגדיו, כליו וצידו האישי של אביו, ובחירה מדויקת בחומרים ובטכניקות שאיפשרו להעניק לחפצים חיים חדשים.

כיצור ומעצב, דורון יצר דרך להעניק משמעות לחפצים אישיים בגישה יצירתית, המאפשרת ליצור תוצרים 'חדשים' בעלי ערך סנטימנטלי עמוק, אשר מנציחים את היקירים בצורה ייחודית ומרגשת.

השושנה. 2015

במהלך ייצור בד במכונת סריגה הושחלו פסים גזורים מחולצות גברים תוך הייצור. אלו נרקמו לתוך מפת סלון משנות ה-80 בשילוב חרוזי סברובסקי וחרוזי ונציה,

חולצות גברים גזורות לפסי בד הוטמנו על גבי יצירת בד בטכניקת סריגה במכונה. אלו נרקמו על גבי מפת סלון משנות ה-80 שנצבעה בטכניקת מעבר צבעוני ובנוסף נוספו רקמות בטכניקות מגוונות בעבודת יד ורקמות חרוזים שונים.

בתערוכה מוצגת עבודת המקור ולצידה הדפס שנוצר ממנה.

מפה לבימת בית כנסת. 2015

על בד בסיס אורגנוה משי נרקמו בטכניקות שונות, גזירי כיפות, סיכות בטחון מזהבות, רקמות חרוזים וסריגות קרושה בעבודת יד, יצרו מפה חדשה לבימת בית הכנסת.

דניאל גרידי

צורף, רוקם חי ומשמר את המורשת והתרבות התימנית.
מסבתו הכיר ולמד את רזי הרקמה התימנית והוא ממשיך את דרכה עד היום.
רוקם ומלמד רקמה תימנית תוך כוונה לשמר את הרקמה התימנית לשתפה ולהעבירה לדור הנוכחי.

תיק טלית, 2022

שימוש בתך מונח ומאוחד

כיפה, 2023

שימוש בתך מונח ומאוחד

בתי רגלים, 2020

שימוש בתכים העיקריים המסורתיים בריקמה התימנית, תך סולם, תך שרשרת, שרשרת כפולה (טיפה) ותך איקס משולב.

יונתן אהרוני

חי ופועל בוינה ותל אביב.
עוסק ברקמה, קולאז' ורישום.
חוקר טכניקות רקמה יפניות ורקמות מסורתיות מתרבויות שונות.

אסופה על בלאי, 2024

האסופה עוסקת במצב של התפרקות החומר והשפעת הזמן עליו; רישום של בד שנפרם, אריג דק שקרעו מאוחים בחוטי משי זהובים, ניירות עתיקים ורקמות בטכניקה יפנית מסורתית, 'סאשיקו' - דקירות זעירות, שהייתה משמשת לתיקון בגדי עבודה שחוקים.

במרצה של הרקמה פעולה ידנית של חיטוט בבד מרופט, תפר אחר תפר, המייצרת דימוי של מה שהתבלה והתפרק. כל דקירת מחט פוצעת את האריג מחד, ומאידך מחזקת אותו.
זהו לקט של פריטים פגומים, שהתכלו והתפוררו, המספרים על תהליכים ממושכים, שקטים וחזרתיים.

'הולכת ונרקבת'

כל יום נושרת פיסה מגלימת הנזיר'

סנטוקה

ירון מינקובסקי

בוגר המגמה לעיצוב אופנה בשנקר.

חי ויוצר אופנה ישראלית.

מינקובסקי מעצב בגדים שהם על התפר שבין האומנות לאופנה. כל בגד מציית למשמעת ההוט קוטור וכל בגד ופרט מוקפד ומדוייק.

בעל סטודיו לעיצוב אופנה, התמחות בבגדי ערב, כבר למעלה משלושים וחמש שנה.

2023-2024

השנה האחרונה היתה עבור ירון שנה קשה של התמודדות עם חולי ושכול ברמה האישית והלאומית.

כולם חיים על הקצה, צורכים תרופות על בסיס יומיומי בתקווה ליצב את הנפש והגוף.

לצד ההתמודדות עם הסערה שמתחוללת בחוץ מינקובסקי נאחז ביומיום שלו וממשיך ליצור תוך כדי בריחה והסחת דעת אופנה.

ומחפש את היופי והזוהר בכל דבר, גם באריזות תרופות.

הז'קט ךדי מיידי Readymade, חפץ בשימוש יומיומי, נרקם בפלסטיקים עטופים בפוייל אלומיניום, מיחזור של אריזות תרופות. האריזות מדמות פייטים ורקומות all over על כל שטח הזקט בחוסר סימטריה מכוון.

ליאב מזרחי

אמן, אוצר ומחנך לאמנות.

בוגר תואר שני MFA בצלאל, האקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים.

לומד בתוכנית עמיתים של עלמא, בית לתרבות עברית בתל אביב.

מזרחי הוא אמן רב מדיומלי המשלב בין רישום וציור למלאכות היד כגון, קליעה, רקמה, ליבוד וכיור.

נושאי יצירותיו מרובי שכבות של הקשרים מתחומי ההיסטוריה של האמנות, אתנוגרפיה, סוציולוגיה, מגדר תוך שילוב הביוגרפיה האישית שלו.

בשנים האחרונות תערוכותיו של מזרחי משלבות את הקהל ביצירה מתוך כוונה ליצור לא רק מרחב תצוגה אלא גם מרחב של ריפוי ואיחוי.

בתערוכה מוצגות עבודות שהן חלק מסדרה שמזרחי החל ליצור בזמן מגפת הקורונה העולמית.

למזרחי היה קושי להשיג צבעים, קנבסים ונירות והחומרים הזמינים היו בגדים ישנים ושאריות בדים, חוטים ומחטים. כך הוא החל 'לצייר' בבדים באמצעות חוט ומחט.

הרעיון היה לעשות מחווה לאמנים ישראלים וליצירות אמנות מן הקאנון הישראלי, נושא הקרוב לליבו. העבודות הן מעין קולאז' ציורי. החוט מחליף את העפרון והטוש, הבדים את הצבעים. כל מה שהיה חסר באותה תקופה, קיבל תרגום לחומריות.

אחד המוטיבים החוזרים בעבודות, הוא מוטיב הכד, שהוא מוטיב מרכזי בעבודות של מזרחי מאז 2017. כל היצירות המצוטטות נכנסו לתוך תבנית הרישום בחוט של כד. חלק מהיצירות קבלו חיים חדשים וחלק הפכו לדגם על פני הכד. הרישום החלול מאפשר מחשבה על פנים וחוץ.

חייל יפה, 2020

בעקבות משה גרשוני

יוכבד, 2020

בעקבות יוכבד וינפלד

הסירה, 2020

בעקבות אריה ארוך

סיגלית, 2020

בעקבות סיגלית לנדאו

עקדה, 2020

בעקבות עדי נס

שבזיה, 2020

בעקבות דנציגר

מאיר סידי

הרקמה היא עניין משפחתי מילדותו. עבודות גובלן רקומות, מעשי ידי סבתותיו ודודותיו מילאו את בתיהן והשפיעו עליו כבר אז.

בשנים האחרונות הרקמה הגיעה עבודות היד שלו.

מאיר מתייחס לרקמה כאל ציור, לחוטים כאל משיחות מכחול, ובאמצעותם מספר את הסיפור.

לרוב יוצר פורטרטים המספרים על חברים, על מעגלי חיים, על הנפש והרגשות, זכרונות חיים.

תמונות הפרופיל הופכות אצלו לרישום כאשר הצורות הנוצרות ממכלול הרישומים ממולאת בחוטים.

דיוקן עצמי, 2024

מריק, 2024

רעות, 2024

שרון, 2024

מיקי אוחנה

אמן המתמחה ברישום ביצירות טקסטיל. מוכר כ'חייט פרא'.

מיקי מחליף את העיפרון במכונת התפירה, ורושם רישומים חופשיים באמצעות חוטים. כמעט תמיד בחוט שחור על גבי בד לבן, רישום ללא צורך בצבעוניות. שיטת העבודה שלו מהירה, כזו שמאלצת את המכונה "לצייר" נגד כיוון המשיכה של הבד. הוא משתמש בטכניקות משלו כדי לבטא את הקשרים בין מסורת למודרניות.

אופי הקו והרישום הנוצר הינם שיתוף פעולה שלו ושל המכונה, בדיוק כמו שכל חומר מכתוב את האיכויות שלו.

התכנים מינימליסטיים, מלאי הבעה, מייצגים תמהיל של רגשות ותחושות. הוא חוקר את השפעת הסביבה והחברה על חוויות אישיות, כשלרוב האובייקט המצויר עומד מרחף על הבד הלבן באיזשהו רגע של שקט. ויצירותיו מזמינות את הצופה להרהר על הקשרים שבין תרבות, זכרון וחוויה אישית.

גוף העבודות המוצג מתאר נשים בכל מיני סיטואציות יומיומיות.

אמא, 2024

הנשיקה, 2024

מקוננות, 2024

רחל. צד ב', 2024

מריק לכנר

צייר ואמן רב תחומי, בוגר בהצטיינות של המדרשה לאמנות.

הציג בתערוכות יחיד במוזיאונים ובגלריות בארץ ובעולם, זכה בפרסים שונים ועבודותיו נמצאות באוספים חשובים.

ציוריו של לכנר מתאפיינים בחומריות גדושה ובאקספרסיביות, הם צבעוניים ופרועים, נותנים את התחושה של מתקפה אנרכיסטית על הבד, ומציגים עולם דימויים הנע בין האפל והגרוטסקי לבין היפה והנשגב, עולם דימויים המשותף גם לשטיחי הקיר הענקיים שיצר בשנים האחרונות. כבר יותר מעשור, שבמקביל לעבודתו כצייר, לכנר עובד גם עם טקסטיל: גובלנים, שטיחי קיר ועבודות רקמה ותפירה בטכניקות מעורבות המשלבות עבודת מחט, רקמה, תפירה וציור.

ללא כותרת 175 X 155

טכניקות מעורבות בעבודת מחט

ללא כותרת 50X50

טכניקות מעורבות בעבודת מחט

ללא כותרת 165X165

טכניקות מעורבות בעבודת מחט

קובי גולן

מעצב אופנה, בוגר מגמת אופנה בשנקר. התמחות בשמלות כלה.

לאונורה, שמלת כלה. 2022

שמלת לאונורה שייכת לקולקציית ביקורים 2022 של גולן, קולקציה בה עבר לעצב שמלות כלה ובגדי ערב מבגדי יום יום.

השמלה עשויה בד שיפון, עליו נרקמו בעבודת יד בטכניקת קולאז' בדי משי וקטיפה בדוגמאות 'פייזלי' ופרחים שונים ונחרזו אבני קריסטל, פייטים ואבני סברובסקי. מתחת לשמלת השיפון נתפרה שמלה תחתית עשויה תחרה עדינה ושכבה נוספת של בד שיפון בגוון פודרה. אלו יוצרות תלת מימד ורקע נפחי לרקמה.

רוסלו שמריה

אמן רב-תחומי ישראלי.

השראתו נגזרת מהקשר בין האדם לסביבה, והוא בוחן נושאים חברתיים ואקולוגיים ביצירותיו.

בעל תואר ראשון בעיצוב אופנה משנקר, רוסלו מביא עמו ליצירותיו הבנה עמוקה של חומרים, טקסטורות וטכניקות עיצוב.

הרקמה עבור רוסלו היא מעשה יצירה עתיק, בו הוא טווה חוטים של אנרגיה על בד. כל תפר הוא נושא בכוונה, יוצר תבנית אנרגטית עדינה. בעוד ידיו יוצרות צורות וצבעים מחומרים טבעיים, לבו מעביר רגש ואנרגיה. הרקמה היא עבורו מדיטציה, מסע פנימי בו הוא מתרגם מחשבות ורגשות לתפרים. בעזרת החוטים, הוא יוצר מרחב של שקט ושלווה, מקום בו האנרגיה זורמת בחופשיות, ממש כמו בטבע.

באמצעות הרקמה, רוסלו חוגג את הקשר בין האדם לטבע, ומזמין אותנו להתחבר אל היופי והמורכבות של העולם הטבעי.

תהליך היצירה עצמו הוא מעשה של חידוש חיים, בו חומרים פשוטים הופכים ליצירות אמנות ייחודיות. כל תפר הוא כמו חוליה בשרשרת, המחברת בין העבר להווה, בין המסורת לחדשנות.

יומן

היומן, עם כריכתו המורכבת מעלי דקל יבשים ורקמות עדינות, מזמין אותנו למסע פנימי. החוץ, המטופל באובססיביות, מעיד על התמודדות עם החומר ועל החיפוש אחר משמעות. הפנים, הריק והחשוף, מזמין אותנו להשלים את הסיפור ולהוסיף את המילים החסרות.

מים VODA

היצירה מזמינה את הצופה למסע מדיטטיבי אל תוך יער קסום. היער הירוק, הרקום על רקע כסוף מקטיפה יפנית רכה, משרה אווירה של שלווה עמוקה. כל מבט ביצירה הזו הוא כמו טבילה במים צלולים.

הירח של אדיפוס

'הירח של אדיפוס' הוא לא רק פסל, אלא גם שחקן מרכזי במחזה. הוא משמש כרקע, כתפאורה, וכסמל. כדור הטקסטיל הגדול תופס את מרכז הבמה, ומזמין את הצופה להביט פנימה, אל תוך עולמו הסודי של הגיבור. השכבות הרבות של החומר יוצרות תחושה של עומק ומסתורין, ומעוררות את הדמיון. הפסל הופך לחלון אל הנפש האנושית, ומאפשר לנו לחוות את הסיפור באופן אישי ואינטימי.

שמעון (שמעל'ה) דרימר ז"ל

חיפאי בילדותו שעבר לקבוץ רעים עם גרעין נחל באמצע שנות החמישים של המאה הקודמת ונשאר בקבוץ עד יומו האחרון.

איש מיוחד שידע ועשה (כמעט) הכל בידיים, בסבלנות אין סופית לתחביבים שלו.

אהב ספרים, טיולים ארכיאולוגיה, בולים, פאזלים,

ועסק ברקמה להנאתו. ואף התחבר לבת זוגו, בין היתר, בשל הרקמה.

לרוב רקם כאשר שרת במילואים והעביר כך שעות רבות.

חולצות רקמות

רקם על חולצות במטרה ללבוש אותן.

את דוגמת הרקמה שבחר העתיק על קנווה שחברה לבד החולצה ועליה רקם.